

[Stinus]

Det må hilses velkommen, at den uafhængige komité, som nedsættes til at gennemgå rapporter fra deltagerlandene om konventionens gennemførelse, også får kompetence til på eget initiativ at undersøge, om der i en deltagerstat sker systematisk anvendelse af tortur. Jeg forstår og deler udenrigsministerens beklagelse af, at det vil være muligt for deltagerlande i forbindelse med ratifikationen at erklære, at de ikke anerkender komiteens kompetence til at tage et sådant initiativ. Det ville være interessant at få oplyst, om et sådant forbehold er taget eller kan forventes taget af andre end Østlandene.

Der er også grund til at være tilfreds med, at konventionen åbner adgang for enkeltpersoner til at klage til komiteen, selv om det naturligvis også her må beklages, at det ikke er obligatorisk for staterne at tilslutte sig denne del af konventionen.

Til trods for disse indskrænkninger betyder konventionen et vigtigt skridt i kampen mod tortur. En dansk ratifikation forpligter naturligvis først og fremmest Danmark inden for Danmarks grænser, men må efter Det Radikale Venstres opfattelse også opfattes som en klar tilkendegivelse af, at Danmark også i fremtiden vil være aktiv og kompromisløs i kampen mod tortur, uanset hvor den forekommer, et tilsagn om, at vi ikke vil være ligegyldige over for forekomst af tortur eller over for dens ofre.

Arne Melchior (CD):

Under behandlingen af et tidligere punkt på Folketingets dagsorden i dag overgik der mig den skæbne, at hr. Albrechtsen gav mig rigtig dårlig karakter for kvaliteten af mit indlæg. Det vil nok ikke skuffe ham eller i hvert fald ikke forbavse ham, at jeg ikke følte det vældig bittert eller nedslående. Så det er altså ikke af den grund, at jeg i modsætning til, hvad der var tilfældet under det forrige punkt på dagsordenen, denne gang kan erklære mig helt igennem enig i den tale med dens formuleringer og dens indhold, som hr. Hans Hækkerup afleverede på Socialdemokratiets vegne. Det samme gælder også en række af de andre ordførere.

Der er ingen tvivl om, at det er et fremskridt, der sker her, det er en nødvendighed, der sker her. Det er ikke godt nok, som også udenrigsministeren er inde på i sin fremsæt-

telsestale, men det er et stort skridt i den rigtige retning, og CD kan naturligvis på linje med regeringen og alle partier anbefale ratificeringen af denne konvention.

Et par af talerne, hr. Hans Hækkerup, hr. Fischer og, så vidt jeg forstod, også hr. Stinus, var inde på dette, at Danmark under streng og påpasselig overholdelse af menneskerettighederne bør være et af de lande, som fremholder og påtaler, når der sker overtrædelser, i hvert fald grove overtrædelser andre steder, selv om man jo skal passe på med den hævede pegefinger og at være læremester for alverden. Jeg er enig med de herrer, der sagde dette, i, at det er vor ret, og det er også vor pligt.

I den forbindelse føler jeg trang til at nævne et forhold, som finder sted i en hel række lande i flere verdensdele, og som må være omfattet af definitionen i artikel 1, sådan som jeg læser den. Jeg skal citere de midterste sætninger, hvor der står: »eller at skræmme eller lægge tvang på ham . . . «

Det må vel være: eller hende.

» . . . eller en tredjemand, eller af nogen grund baseret på nogen form for forskelsbehandling, når en sådan smerte eller lidelse påføres af eller på opfordring af en offentlig ansat eller en anden person, der virker i embeds medfør eller med en sådan persons samtykke eller indvilligelse.«

Den form for tortur, jeg tænker på, er det, der går under den fejlagtige benævnelse kvindelig omskærelse, som jo i virkeligheden er en bortskærelse af et kvindeligt kønsorgan og helt klart sker under voldsom smerte, nemlig uden bedøvelse, og som helt klart tjener forskelsbehandling, mandschauvinistiske interesser. Vi har nogle gange i forskellige organer i Folketinget, især forud for kvindekonferencer, drøftet disse forhold og er som regel veget tilbage for at pege på dette, men efterhånden som verden forhåbentlig bliver mere åben og der er mulighed for påvirkning og påtrykning af opinion også i andre lande end i ens eget, mener jeg, at tiden snart må være inde, og det vil være i ånd med den ratificering, vi her vil foretage, at vi også nævner og peger på dette.

For fuldstændighedens skyld skal jeg sige, at vor tilslutning som alle andres naturligvis sker uafhængigt af, i hvilken verdensdel, i hvilken stat eller under hvilket system overtrædelse af konventionen måtte finde sted.